

တေရဗလ

မဟာသေ့

စောရဗလ

(၁)

ကိုထင်အောင်ကား စုံထောက် ဦးစံရှားကဲ့သို့ အလွတ်စုံထောက် မဟုတ်၊ အစိုးရလခစား စုံထောက်အရာရှိများ အနက် တစ်ယောက်အပါအဝင် ဖြစ်ကြောင်း စာဖတ်ပရိသတ်များ နားလည်ပြီး ဖြစ်ပေလိမ့်မည်။ အလွတ်စုံထောက်နှင့် တာဝန်ခံစုံထောက် ကွာခြားပုံမှာ အလွတ်စုံထောက်သည် အမှုအခင်းတစ်ခုကို မိမိလိုက်ပါဆောင်ရွက်ချင်မှ လိုက်ပါနိုင်၍ မလိုက်ချင်က မလိုက်ဘဲ နေနိုင်သည် ။ အစိုးရအမှုထမ်း စုံထောက်များမှ ကား အမှုအခင်းနှင့်ပတ်သက်၍ ဆိုင်ရာအထက်လူကြီးက တာဝန်လွှဲလိုက်လျှင် မလိုက်ချင်၍ မဖြစ်ရုံသာမက ထိုအမှုကို မပေါ်ပေါ်အောင် ကြိုးစားရမည့် တာဝန်ရှိလေသည် ။

မြန်မာပြည်၌ ကား အကယ်စင်စစ် အလွတ်စုံထောက်ဟူ၍ တစ်ဦးတလေမျှမရှိဘဲ စိတ်ကူးယဉ် အလွတ်စုံထောက်များ သာ ရှိသည် ။ အစိုးရ စုံထောက်များကား မည်သည့်တိုင်းပြည်၌ မဆို ရှိရစမြဲဖြစ်သည် ။

စောရဗလ၏ ဥပဒေဖောက်ဖျက်မှုနှင့်ပတ်သက်၍ ကိုထင်အောင်အား တာဝန်ချထားခြင်းမှာ စောရဗလ၏ ဉာဏ်ကို ဝေဖန်၍ ထောက်လှမ်းရာ၌ ကိုထင်အောင်သာ စောရဗလ၏ ခြေလှမ်းကို တစ်နေ့တွင် အမိလိုက်နိုင်မည်ဟု ယုံကြည်သောကြောင့် ဖြစ်သည် ။ အမှန်အားဖြင့် ကိုထင်

င်အောင်သည် စောရဗလအမှုတွင် သာ မဟုတ်၊ အရေးကြီး၍ ခဲရာခဲဆစ်ဖြစ်သော ကိစ္စများကိုလည်း ကိုထင်အောင်အား တာဝန်လွှဲလေ့ရှိပေသည်။ ။

ဥပမာတစ်ခုပြရလျှင် တစ်လောက ဝန်ကြီးတစ်ယောက်၏ သမီးပျိုရည်းစားနောက်သို့ လိုက်ပြေးသော သတင်း . . . ။ အနံ့ခံကောင်းသော သတင်းထောက်များ လည်း ထိုသတင်းရသည် နှင့် တစ်ပြိုင်နက် စကုခေါ် သူ့ထက်ငါ သတင်းဦးရအောင်ဟု ကြိုးစားကြသည် ။ သတင်းမှန်မှာ လည်ပတ်သော ဝန်ကြီးကတော်သည် သမီးပျိုအား ပြန်၍ သိမ်းပိုက်လိုက်ပြီးလျှင် ရည်းစား လုလင်နှင့် ခွဲထုတ်လိုက်ခြင်း ဖြစ်လေသည် ။ သတင်းခိုင်မာလှသည် ။ သေချာလှသည် ။ မျက်မြင်သက်သေတွေလည်း ရှိသည် ။

သည် လို သတင်းမျိုးများ သာ ရရှိပြီဆိုမှ ဖြင့် တိုက်ခံအယ်ဒီတာတွေ ကလည်း သူတို့ သတင်းထောက်အား လက်ဆွဲနှုတ်ဆက် ကွန်ဂရက်ကျူလေး ရှင်းလုပ်ကာ ၆ လိုင်း စာလုံးကြီးများ ဖြင့် မြိန်ရေရှက်ရေထည့်သွင်းဖော်ပြ တတ်ကြသည် ။ အခြားကို မချင့်နှင့် ... ဝန်ကြီးတစ်ဦး၏ မီးခွက်မှုတ်သတင်းကို သတင်းစာတိုက် ပေါက်ဆိန်ပေါက်ခံပြီး ထည့်သွင်းကြသော သတ္တိခဲများ မဟုတ်ပါလော။ ယခု ဝန်ကြီး၏ သမီးပျို၊ လင်နောက်လိုက်ပြေးသော သတင်းမှာ လည်း လက်ယားနေကြသည် ။

ဝန်ကြီးဖြစ်သူမှာ လည်း ထိုသမီးပျို လင်နောက်လိုက်ပြေးသည့် အကြောင်း သတင်းအထဲတွင် ပါ၍ သွားပါက သူတစ်ဦးတည်းသာမက တစ်ဆွေလုံး၊ တစ်မျိုးလုံး မဟာအရှက်တော် ကွဲချေရဲ့ ဟု စိုးရိမ်တော်မူကာ ပြည်ထဲရေးဌာနမှ တစ်ဆင့် ပုလိပ်ဘက် အကူအညီတောင်းရသည် ။ တောင်းပုံကတော့ ဒီသတင်းကို ဘယ်နည်းနှင့်မျှ သတင်းစာများ တွင်

မပါဝင်စေရန် ဖြစ်၏။

ပုလိပ်ဘက်မှာ လည်း အကျပ်ရိုက်သွားပြန်သည် ။ လွတ်လပ်သော ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံ၌ လွတ်လပ်စွာ ရေးသားခွင့်ရှိသည် ။ မှန်ကန်သော သတင်းဖြစ်က ထိုသတင်းကို မထည့်သွင်းပါနှင့်ဟု မည်သည့်ဥပဒေနှင့်မျှ တားပိုင်ခွင့်မရှိချေ။ ရန်ကုန်မြို့ ရပ်ကွက်အချို့တွင် လည်း ထိုသတင်းနှင့် ပွစိပွစိ ဖြစ်နေကြသည် ။

"ကဲ ဖိုးထင်အောင် . . . မောင်ရင်နဲ့ တော်တဲ့ ကိစ္စပဲ ။ ဒီကိစ္စ မောင်ရင်ကိုပဲ ကျုပ်လွှဲလိုက်မယ်။ ပြီးပြေအောင် ဆောင်ရွက်ပေတော့"

စုံထောက်မင်းကြီးက ကိုထင်အောင်အား သူ့ရုံးခန်းသို့ ခေါ်ယူကာ တာဝန်လွှဲစကား ပြောကြားလိုက်ခြင်းဖြစ်သည် ။ ကိုထင်အောင်က . . .

"ဆောင်ရွက်ဖို့ က မခဲယဉ်းပါဘူး အစ်ကိုကြီးရယ်"

"အစ်ကို" "အစ်ကိုကြီး" ဆိုသောစကားမှာ လက်အောက်အရာရှိက အထက်အရာရှိအား ခေါ်လေ့ရှိသော အသုံးအနှုန်းဖြစ်သည် ။ ရန်ကုန်တွင် ဘယ်လောက်ကြီးကြီးမာမာတော ဖြစ်ဖြစ်၊ ဘုရားတွေ၊ စေတီတွေ၊ ကျန်တော်မျိုးတွေနှင့် ပြောလေ့မရှိကြချေ။

"အနို့ . . . ဘာကတော့ ခက်နေတာတုံး ဖိုးထင်အောင်ရ"

"ကောင်လေးနဲ့ ကောင်မလေး ဖမ်းမိအောင် ပုလိပ်ဘက်က အကူအညီနဲ့ လိုက်ရတယ် မဟုတ်လား။ ဝန်ကြီးကတော်တစ်ယောက်ရဲ့ တိုင်ချက်ဆိုပြီး အက်ဖ်၊ အိုင်၊ အာရ်မှာ ကျကျနန ရေးမှတ်ရတယ်၊ အမှုဖွင့်ရတယ်။ ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင် လိုက်ရတယ်။ ဒီအက်ဖ်၊ အိုင်၊ အာရ် မှတ်တမ်းကြီးရှိတာကိုလည်း သတင်းထောက်တွေက ဂါတ်စာရေးကို ကပ်မေးလို့ သိသွားကြပြီဗျ"

"အေး ဟုတ်သား . . . ၊ အဲဒါ ဘယ့်နှယ်လုပ်မလဲ"

"မှတ်တမ်းကို ဖျောက်ဖျက်ရမယ်၊ ဒီလိုမှ မဟုတ်ရင်လည်း မှတ်တမ်းကို ဘယ်သတင်းထောက်မှ မပြဘဲနေဖို့ ပဲ"

"ဒီလိုဆိုရင် ဖျောက်ဖျက်တာထက် မပြဘဲနေတာက ပိုပြီးကောင်း တာပေါ့။ အတင်းပြရမယ်ဆိုတဲ့ ဥပဒေလည်း မရှိပါဘူး။ အများ လုပ်နေကြတာကလည်း ဘယ်ဌာနအုပ်က နောက်လိုက် ဘယ်သူတွေနဲ့ စားပြဂိုဏ်း ဖမ်းတယ်၊ ဂိုဒေါင်ဖောက်တွေ မိတယ်လို့ သူတို့ နာမည်ရဖို့ ဟာတွေသာ သတင်းပေးကြတာပဲဟာ"

"ဒီဟာသာခိုင်လုံရင် ကျွန်တော် ဆောင်ရွက်မယ် အစ်ကိုကြီး"

"အေး ... ရဲမင်းကြီးကို အကြံပေးလိုက်မယ်။ မင်းကသာ သတင်းစာ ထဲမပါအောင် ဆောင်ရွက်ပေတော့"

ရန်ကုန်မြို့၊ ပန်းဆိုးတန်း၊ တိုက်အမှတ် ၂ - ၂၄ ရှိ ၅ ထပ်တိုက်ကြီး ၏ နှစ်ထပ်တွင် သတင်းစာဆရာများ အသင်း၊ သတင်းထောက်များ အ သင်း၊ မဟာဆွေ မြန်မာနိုင်ငံ စာရေးဆရာများ အသင်းဟူ၍ ကလောင် နှင့်ပတ်သက်သော အသင်းကြီးသုံးသင်း၏ တည်ရာဌာန ဖြစ်၏။ မရောက်ဖူးသူတို့ မှာ ဤအဆောက်အဦ၏ တစ်ထပ်သည် အဘယ်မျှလောက် ကျယ်ဝန်းလို့ ဘားလမ်းရှိ ဝတ်လုံရှေ့နေတွေလို ဖင်မလှည့်သာသည့် အ ခန်းကျဉ်းကလေးတွေ နှစ်ဦးစပ်၊ သုံးဦးစပ် နေကြတာမျိုးလားဟု တွေး မှားကောင်း တွေးမှားကြပေမည်။ မြင်လွယ်အောင် ဖော်ပြရလျှင် ထိုတစ်ထပ်သည် ပင် စားပွဲကုလားထိုင်နှင့် ပရိသတ် ၃၀၀ ခန့်ကို ချောင်ချောင် ဧည့်ခံကျွေးမွေးနိုင်လောက်အောင် ကျယ်ဝန်းလေသည် ။

ငါးထပ်တိုက်ကြီး၏ ဤနှစ်ထပ်ခန်းကျယ်ကြီးကို အစိုးရက အခမဲ့ နေခွင့်ပြုထားခြင်းဖြစ်၍ တယ်လီဖုန်းနှင့် ဓာတ်မီးအတွက်သာ အသင်း

သုံးသင်း ဝေပုံကျ ငွေကြေးပေးကြရသည်။ ။ ဤတိုက်ခန်းသည် မြန်မာ့ သမိုင်းတွင် မှတ်တမ်းတင်ရမည် မုချဖြစ်သောကြောင့်တည်း။

----- ခုနှစ်က ဝန်ကြီးတစ်ဦး မီးခွက်မှုတ်ကိစ္စနှင့် ယခု ဖဆပလက ခွဲထွက်သော ဆိုရှယ်နီတို့ ခေါင်းဆောင်၍ လမ်းမတော်နှင့် ၃၅ လမ်းက လူမိုက်တွေ ငှားရမ်းပြီးလျှင် ဟစ်တိုင်၊ အိုးဝေ၊ ရှေ့ဆောင် စသော သတင်းစာတိုက်များကို အတင်းဝင်ရောက်ကြကာ ပေါက်ဆိန်နှင့်ပေါက်၊ ခဲ စာလုံးတွေ ဆွဲဖြူနှင့် အနိုင်ကျင့်ကြသည်။ ။ ထိုသို့ကျင့်သည် ကို မခံမရပ် နိုင်ဖြစ်ကာ ဖော်ပြရာပါ ကလောင်ညီအစ်ကိုသုံးဦး ပေါင်းပြီးလျှင် ထိထိ ရောက်ရောက် အရေးယူကြသည်။ ။ အစိုးရလူများ ဖက်ဆစ်ဆန်ဆန်ကျ ငဲ့ပုံ၊ ရန်ကုန်လူထုနှင့် အထက် မန္တလေးလူထု၊ အညာလူထု တစ်ပြည် လုံးသိအောင် တရားဟောပြော ရေးသား ဆောင်ရွက်ကြသဖြင့် အစိုးရ အခမဲ့ပေးထားသော ထိုတိုက်ခန်းကြီးမှ ၂၄ နာရီ အတွင်း သုံးသင်းစလုံး ထွက်ကြစေ အမိန့်တော်ကြောင့် ထွက်ခဲ့ကြရသည်။ ။

နောင်အစိုးရနှင့် အသင်းသုံးသင်း ဖျန်ဖြေစေ့စပ်၍ သင့်မြတ်ကြသဖြင့် နေကြစေ အမိန့်ကြောင့် တက်၍ နေကြရာ ယနေ့တိုင်ဖြစ်သည်။ ။

သတင်းစာဆရာအသင်းနှင့် စာရေးဆရာအသင်းမှာ ကော်မတီ အစည်းအဝေးရှိမှ အသင်းတိုက်သို့လာကြ၍ အခြားနေ့များ တွင် အသင်းတိုက် စာရေးလောက်သာ အမြဲရှိကြသည်။ ။ သတင်းထောက်အသင်းမှ သတင်းထောက်များမှာ မူ ထိုအသင်းတိုက်နေရာသည် သူတို့ ၏ ဗဟိုဌာနဖြစ်၍ နေ့စဉ်နှင့်အမျှ လာကြသည်။ ။ တစ်ဦး၏ သတင်းနှင့် တစ်ဦးရှိသော သတင်းချင်း ဖလှယ်ကြ၊ ပင်ပေါင်ဘော ကစားကြသဖြင့် တရုန်းရုန်း တပြုံးပြုံး ဖြစ်နေကြသည်။ ။

ရွှေတောင်ပိုးကြီးလုံချည် ရေညှိရောင်၊ ရုပ်ဖြူ၊ ပိုးအင်္ကျီအနက်၊ ရှူးဖိ

နပ်အနက် စီးထားသော အသားလတ်လတ် အသက် ၃၅ နှစ်ခန့် စူးရှ ကြည်လင်သော မျက်လုံးနှင့် လူရည်သန့်တစ်ယောက်သည် အဆိုပါငါး ထပ် တိုက်ကြီး၏ နှစ်ထပ်ခန်းထဲသို့ သတင်းထောက်များ စုံလင်ချိန်တွင် တက်ရောက်လာရာ ...

"ဗျို့ ဦးထင်အောင်ကြီးပါလား . . .၊ ဘာသတင်းရမလဲဗျို့" ဟု ဖော် ရွေ့စွာ ဆီးကြိုနှုတ်ဆက်ကြသည် ။ ကိုထင်အောင်သည် သတင်းထောက်များအား အရေးကြီးသော သတင်းများကို အကူအညီပေးတတ်သည် ။ ထို့ပြင် ပေါင်းသင်းဆက်ဆံရာ၌ ဘီယာကြိုက်သူ ဘီယာ၊ ဝီစကီကြိုက်သူ ဝီစကီ၊ လက်ဖက်ရည်ကြိုက်သူ လက်ဖက်ရည်၊ စီးကရက်ကြိုက်သူ စီးကရက် စသည် ဖြင့် ဧည့်ဝတ်လည်း ပြုတတ်သည် ။ သတင်းထောက်များ သည် သူတို့ ၏ သတင်းစာတိုက်များ အတွက် တစ်ခါတလေ သက်စွန့်ကြိုးပမ်း၊ တစ်ခါတစ်ရံ နဖူးကချွေး ခြေမကျအောင် ကြိုးစား ဆောင်ရွက်ကြသော်လည်း အချို့မှာ သတင်းစာတိုက်ရှင်များက လခကြေးငွေ ဖောဖောသီသီရှိအောင် မပေးကြသဖြင့် စိတ်ရင်းကောင်းနှင့် စေတနာရှင်များကို ကြည်ဖြူကြရသည် ။

"ဒီပြင်သတင်းတော့ မပါဘူး၊ ဝန်ကြီးသမီး သတင်းတော့ပါတယ်ဗျ"

"အဲ အဲ ... လုပ်စမ်းပါဦးဗျာ။ ကျွန်တော်တို့ ရဲဌာနကိုသွားပြီး အက်(ဖ်)အိုင်အာ(ရ်) တောင်းကြည့်တော့ မပြဘူးလို့ မပြောဘူး၊ ရဲမင်းကြီးက စစ်ဆေးဖို့ ယူသွားတယ်ဆိုတာနဲ့ နောက်ကျနေတယ်"

သွက်လက်ချက်ချာပုံရသော ဗလအောင် ဆိုသူ သတင်းထောက်က ပြောလိုက်ခြင်း ဖြစ်၏။

"အဲဒါကိုမထည့်ဘဲ နေကြဖို့ ကျွန်တော် လာပြောတာပဲဗျာ"

"ဘာ ဘာ ... ဘာလို့ မထည့်ရမှာ လဲ၊ သာမန်ဆင်းရဲသား သားသမီး

တွေ လင်နောက်လိုက် ပြေးတာတွေ ထည့်သွင်းလာကြပြီး ဝန်ကြီးသမီး ကျမှ မထည့်ရရင် ကျွန်တော်တို့ ဟာ အဂတိလိုက်စားရာ ကျမနေဘူး လား"

"သတင်းက သေချာနေတာပဲ၊ ထည့်မှာ ပေါ့ဗျာ"

"ဝီဒီယိုကဲယား ကြီးကြီးမာစတာ"

တစ်ယောက်တစ်ပေါက် ဆူညံစွာ ပြောဆိုနေကြ၏။

ကိုထင်အောင်က အပြီးမပျက် ...

"ခင်ဗျားတို့ ဇွတ်ထည့်ရင် ထည့်တဲ့ သတင်းစာတိုက်ကို ပေါက်ဆိန်နဲ့ ရိုက်ချိုးမှာ တော့ မဟုတ်ဘူး ။ Defamation (အသရေဖျက်မှု)နဲ့ တရားစွဲ ခံရတော့မှာ တော့ သေချာတယ်။ ဒါဟာစေတနာနဲ့ သတိပေးတာပဲ"

သတင်းထောက်များ ငိုငိုကျသွားသည် ။ ကိုထင်အောင်ကပင် ...

"ခင်ဗျားတို့ ပုလိပ်တိုင်ချက်လည်း မဖတ်ရဘူး။ ခွဲထုတ်ခံရတဲ့ ကော င်လေးကလည်း သူထောင်မကျရင် တော်ပါပြီ၊ ဘာမှ မပြောပါဘူးဆို ထားတော့ အဖြစ်ဟာ တကယ်မှန်တယ်ထား၊ တရားဥပဒေအရ ခင်ဗျား တို့ အခိုင်အမာ မရေးနိုင်ဘူး"

ကိုထင်အောင်က ထိုသို့ပြောသောအခါ စဉ်းစားတတ်သော သတင်း ထောက်များ ငိုငိုကျသွားကြရှာသည် ။ ကိုထင်အောင်က လိပ်ပတ်လည် အောင် ရှင်းလင်းပြောဆိုသဖြင့် ထိုသတင်းမှာ ယနေ့တိုင် သတင်းစာများ တွင် မပါလာတော့ချေ။ စုံထောက်မင်းကြီးသည် ကိုထင် အောင်အား ကျောသပ်ချီးမွမ်းလေသတတ်။

" ဒီကောင်က ငယ်ငယ်ကတည်းက စိတ်ကူးတွေ့တော့ဉာဏ် အလွန်ကောင်းတာ ဆရာရဲ့ "

အသက် ၆၀ ခန့် အဘိုးကြီးတစ်ယောက်က အသက် ၅၀ ကျော်ခန့် မျက်မှန်နှင့် လူကြီးတစ်ယောက်အား ပြောဆိုလိုက်ခြင်း ဖြစ်၏။ အသက် ၆၀ ခန့် အဘိုးကြီးမှာ ကိုထင်အောင်၏ ဖခင် အငြိမ်းစား ရာဇဝတ်ဝန်ကြီး ဖြစ်၍ ၅၀ ကျော်လူဝကြီးမှာ ဤစာရေးသူဖြစ်သည်။ သူ့သားအကြောင်း ပြန်လှန်ရေးသားနေသော စာရေးဆရာနှင့် တွေ့ဆုံချင်သည် ဆိုသဖြင့် ဖိုးထင်အောင်ကိုယ်တိုင် သူ့ဂျစ်ကားလေးနှင့် လိုက်ပို့ထားခဲ့ခြင်း ဖြစ်၏။ စကားစပ်မိ ရာပြောဆိုနေကြရာမှ သူ့သား တော်ပုံ ပြောဆိုနေခြင်း ဖြစ်သည်။

အသက် ၁၂ နှစ်ခန့် မိန်းကလေး တစ်ယောက်သည် မီးဖိုဆောင် အောက်မြေပြင်တွင် အမှိုက်များ ၊ မြူမှုန်များကို ယက်ကာ တစ်စုံတစ်ရာ ရှာဖွေနေသည်။ အသက် ၃၂ ခန့် လူရွယ်တစ်ယောက်သည် အသက် ၇ နှစ်ခန့် သားကလေးကို လက်ကဆွဲလျက် ခပ်လှမ်းလှမ်းရှိ ပုလိပ်ဌာနမှ အိမ်သို့ပြန် လာခိုက် မြင်တွေ့ရသဖြင့် . . .

"ဟဲ့ တင်တင်မေ . . . ဘာရှာနေတာလဲ၊ နင့်မေမေကော "

"မေမေ ဈေးကိုသွားတယ်။ တင်တင် ငါးမူးစေ့ပျောက်လို့ ရှာနေတယ် ဖေဖေရဲ့ "

"ဘယ်တုန်းက ပျောက်တာလဲ "

"တင်တင် မီးဖိုထဲ ထမင်းအိုးတည်နေတုန်း ကျပျောက်တာပဲ ဖေဖေ

"

"အနို့ ... အပေါ်ထပ်ကော ရှာပြီးပလား"

"ရှာပြီးပြီ ဖေဖေ ...၊ အောက်ထပ် ကျသွားသလားလို့ ဆင်းရှာနေတာ

"

ကလေးဖြစ်သည့်အလျောက် သူ၏ ပျောက်ဆုံးနေသော ငါးမူးစေ့က လေးကို အတော်နှမြောနေဟန် တူသည် ။ ဖခင်ဖြစ်သူလည်း သမီးက လေးအား သနားသဖြင့် ကူညီ၍ ရှာဖွေပေးရာ ၇ နှစ်သားကလေးသည် ကူဖော်မရဘဲ ရပ်ကြည့်နေသည် ။ မီးဖိုဆောင်၏ ကြမ်းပြင်မှာ လက်တစ်လုံးခန့် ဟနေသည် ။ ထိုအပေါက်က ကျသွားမည်ထင်၍ ရှာနေခြင်း ဖြစ်၏။ သူငယ် ...

"ကြမ်းပြင်ပေါ် ငါးမူးစေ့ ဒေါင်ခနဲ မြည်သံကြားလား"

"ဒီလိုတော့ မကြားဘူး။ အပေါက်နဲ့ တည့်တည့်ကျသွားရင် ဘယ်ကြားရမလဲ"

"ငါးမူးစေ့အပြားလိုက်ဆိုရင် ကြမ်းပေါက်နဲ့ မဆုံဘူး၊ ထောင်လိုက် ကျမှ အလိုက်သင့်ကျသွားမှာ ။ ဒီလိုလည်း မဖြစ်နိုင်ဘူး၊ အပေါ်မှာ ရှိမယ်"

"ငါဒေါင်းတောက်အောင် ရှာပြီးပြီ။ မတွေ့ဘူးကွ"

"ငါးမူးစေ့ကို မမ ရှုပ်အင်္ကျီအိတ်ထဲ ထည့်ထားတာ မဟုတ်လား"

ကလေးမက သူ့ရှုပ်အင်္ကျီလက်တို့ အစင်းကလေးကို ဝတ်ဆင်ထားသဖြင့် သူငယ်က ကြည့်ရှုကာ မေးလိုက်ပြန်သည် ။

"အေး ... ဟုတ်တယ်ကွ"

သူငယ်သည် ဘာမျှမပြောဘဲ အိမ်ပေါ်ထပ် မီးဖိုဆောင်သို့တက်၍ သွားသည်။ မီးဖိုမှာ စတုရန်းသုံးပေခန့် ၈ လက်မ သစ်သားဘောင်ခွေ၍ အောက်ကမြေကြီး၊ အပေါ်က ပြာတွေဖုံးထား၏။ အလယ်တွင် ဖိုခနောက် သုံးလုံး ဆိုင်ထားသည်။ မီးဖိုဘေးတွင် နို့ဆီဘူးသုံးလုံးချက်ခန့် မြေအိုး တစ်လုံးနှပ်ထားသည်။ ထမင်းချက်သူ ထိုင်သော ဘယ်ဘက်တွင် ထမင်းရည်ခံသော အိုးဟောင်းတစ်လုံး ထမင်းရည်တစ်ဝက်ကျော်ကျော်နှင့် ရှိနေ၏။

သမီးနှင့် ဖခင်လည်း အောက်မြေကြီးတွင် ရှာမတွေ့သဖြင့် အပေါ်သို့ တက်လာကြသည်။ သူငယ်က သူ့အစ်မအား . . .

"ငါးမူးစေ့ပြန်ရရင် ငါ့ကို တစ်မတ် ခွဲပေးမလား"

"မင်းရှာပြီးလို့ တွေ့နေပလား။ တစ်မတ်တောင် မပေးနိုင်ပေါင်၊ တစ်ပဲ ပေးမယ်" သူ့ငါးမူးစေ့ မမြင်ရသေးခင်ကပင် တစ်ဝက်ခွဲပေးရမှာ နှမြောနေရှာသည်။ ဖခင်ဖြစ်သူက သားအကြောင်း သိလိုသဖြင့် . . .။

"ကဲ ထင်အောင် . . . ၊ မင်းရှာနိုင်ရင် ဖေဖေက ငွေတစ်မတ် ဆုချမယ်"

"အဟုတ်နော် ဖေဖေ" ဟု ပြောကာ ထင်အောင်ကလေးသည် မီးဖိုနားသို့ တိုး၍ သွားကာ ထမင်းရည်အိုးထဲသို့ လက်နှိုက်စမ်းနေ၏။ ပြုံးရွှင်သောအမူအရာဖြင့် လက်ကိုနုတ်လိုက်ကာ ထမင်းရည်အလူးလူးနှင့် ဖြန့်ပြသောအခါ ငါးမူးစေ့ကလေးကို မြင်ကြရသည်။

"မမ ထမင်းရည်ကုန်းငဲ့တုန်း ကျတာဖြစ်မှာ ပေါ့။ အသံမကြားဘူး ဆိုတာနဲ့ ထမင်းရည်အိုးထဲ ကျရမယ်လို့ ကျွန်တော် အတပ်တွေးတာပေါ့

အဘိုးကြီးသည် ကျေနပ်စွာပြုံးလျက် ...။

"အဲဒါ ထင်အောင် ၇ နှစ်သားတုန်းက သူ့ရဲ့ စုံထောက်ဉာဏ်မျိုးစေ့ ပါလာပုံပေါ့။ ကျွန်တော်က ဌာနာအုပ်၊ ဒီအကြောင်းကို လက်အောက်အမှုထမ်းတွေ သိတဲ့ အခါ 'မင်းကြီးရင် စုံထောက်ကျော်ဖြစ်မှာပဲ' လို့ ပြောကြတယ်"

"ဟုတ်ပါလိမ့်မယ် နောင်ကြီးရယ် ... ကျွန်တော်လည်း မောင်ထင်အောင်ကို လူတော်တစ်ယောက်လို့ အသိအမှတ် ပြုထားပါတယ်"

"အနို့ဗျာ ... ဆရာရေးတိုင်း ထင်အောင်ကချည်း ရှုံးနေတာတော့ ဖအေဖြစ်လို့ အခံရခက်ပါတယ်"

"နိုင်တဲ့ အခါလည်း ရှိဦးမပေါ့ဗျ"

စကားအနည်းငယ် ပြောဆိုကြပြီးလျှင် အဘိုးကြီးကို ဖိုးထင်အောင် လာခေါ်သဖြင့် နှုတ်ဆက် လိုက်ပါသွားလေသည် ။

အမှန်အားဖြင့် စုံထောက်ပညာမှာ လူတိုင်းတွင် ရှိသော်လည်း အချို့မှာ အသုံးမချတတ်ကြပေ။ နား မျက်စိလျင်၍ စဉ်းစားတွေးတောဉာဏ်ကောင်းသူတိုင်း အကြောင်းတစ်ခုကို အရင်းအမြစ်နှင့်တကွ ပေါ်ပေါက်လာအောင် စုံထောက်နိုင်ကြမည် ဖြစ်၏။ အထူးသဖြင့် လော့ဂျစ်နှင့် ဆိုင်ကော်လော်ဂျီ ခေါ် စိတ်ပညာ လိုက်စားသူများက ပို၍ အသိဉာဏ်ရွှင်

တတ်သည် ။ လောကဓာတ်ပညာပါ တတ်ကျွမ်းသူတို့ ကား ကမ္ဘာကျော် စုံထောက်ပင် ဖြစ်နိုင်ပေသည် ။

နိပါတ်ကြောင်း၊ ရာဇဝင်ကြောင်း ပြန်လှန်ဆင်ခြင် သုံးသပ်ကြည့်လျှင် စဉ်းစားဉာဏ်ရှိသူတို့ ၏ အတွေးအခေါ်သည် မှန်ကန်တတ်ကြောင်း တွေ့ရမည် ဖြစ်၏။ ‘ပညာရှိတွေးက ပြေးကြည့်တာထက် မှန်သေးသည်’ ဟု စကားပုံပင် တွင် ရစ်သည် မဟုတ်လော။ ထိုအတွေးမျိုးသည် စုံထောက် ပညာ၏ တစ်စိတ်တစ်ဒေသ ဖြစ်သည် ။

ဝေဿန္တရာဇာတ်၌ ကဏှနှင့် ဇာလီသည် ကြမ်းတမ်းယုတ်မာ လှသော ဇူဇကာပုဏ္ဏားအား ကြောက်ရွံ့ လှကြသဖြင့် ရုန်းထွက်ပြေးကြကာ ရေကန်ထဲဆင်းပြီးလျှင် ကြာဖက်တွေဖုံး၍ ပုန်းနေကြစဉ် ခမည်းတော် ဝေဿန္တရာမင်းကြီး လိုက်တော်မူလာကာ ရှာဖွေသောအခါ ကလေးများ ၏ အရိပ်အယောင်မျှ မမြင်ရချေ။ သို့ရာတွင် ကန်ဘေး၌ ဆင်းသော ခြေရာများကို တွေ့မြင်ရ၍ တက်သောခြေရာများ မရှိသဖြင့် လူကိုမမြင်ရသော်လည်း ရေကန်ထဲတွင် ပုန်းနေရမည်ဟု အတပ်တွေးတော်မူကာ ချောမော့၍ ခေါ်တော်မူသောအခါ သားငယ် သမီးငယ်များ ရေကန်ထဲမှ တက်၍ လာကြသည် ။ ဤတွင် ခြေရာလိုက်ခြင်းမှာ စုံထောက်ဉာဏ်ပင် ဖြစ်သည် ။

မဟော်သဓာဇာတ်၌ ဝိဒေဟရာဇ်မင်းကြီးသည် တစ်နေ့ ညီလာခံ၌ သိန်း၊ ဒေဝိန်း၊ ပကုပ်၊ မဟော်သဓာ စသော အမတ်များအား မေးခွန်းတစ်ခု ထုတ်၏။ အဓိပ္ပာယ်အချုပ်မှာ ဘယ်အခါမျှ မတည့်သော သတ္တဝါ နှစ်ကောင် အလွန်သင့်တင့်နေကြပြီး တစ်ဦး၏ အစာကို တစ်ဦးက ယူပေးသည် အထိ ချစ်နေကြသည် ။ ဒါဟာ ဘယ်သတ္တဝါနဲ့ ဘယ်သတ္တဝါလဲ ဟူ၍ ဖြစ်၏။ ဤပုစ္ဆာကို အခြားအမတ်များ မကြံစည်တတ်၊ ပညာရှိ

မဟော်သဓာပင် ငိုကျသွားသေးသည် ။ သို့ရာတွင် ပညာရှိဖြစ်သည့်အ
တိုင်း ဝိဒေဟရာဇ် မင်းကြီးသဘောကို ပထမတွေးကြည့်သည် ။
ထိုမင်းကြီးမဟာ ထိုးထွင်းဉာဏ်နှင့် ပုစ္ဆာထုတ်နိုင်သော
အရည်အချင်းမရှိကြောင်း သိပြီး ဖြစ်၏။ သို့ဖြစ်လျှင် သူ့မျက်မြင်တစ်ခု
ကို မေးမြန်းခြင်းသာ ဖြစ်ရမည်ဟု မိဖုရားထံကပ်ပြီးလျှင် နံနက်ခင်း၊
ညနေခင်း ဘယ်လေသာပြတင်းမှာ မင်းကြီး ရပ်လေ့ရှိသလဲဟု လျှောက်
ထား မေးမြန်းသောအခါ မိဖုရားက မင်းကြီးရပ်လေ့ရှိသော ပြတင်းကို
ညွှန်ပြ၏။ မင်းကြီးမရှိခိုက် မဟော်သဓာကိုယ်တိုင် ရပ်၍ ကြည့်သောအ
ခါ ပွဲတော်ချက် စားဖိုဆောင်၏ တစ်နေရာတွင် ခွေးနှင့်ဆိတ် သင့်မြတ်
နေသည် ကို မြင်ရသည် ။ ခွေးက ခွေးကြိုက်သည့် အမဲဟင်းလျာ ခိုးစား
သဖြင့် စားဖိုမှူးက ခါးဒယဉ်သီအောင် အရိုက်ခံရ၏။ ဆိတ်ကလည်း ဆိ
တ်ကြိုက်သော မြက်၊ ကောက်ရိုး ခိုးစားသဖြင့် "ပဲ့ ... အဲ ... အဲ့" မြည်
အောင် အဆော်ခံရသည် ။

သည် တော့ကာ ခွေး၊ ဆိတ် ကိုယ့်ဖြစ်အင်ကို ပြောကြကာ ဆိတ်က
ဆိတ်မကြိုက်သော အမဲဟင်းလျာကို စားဖိုချောင်မှ ခိုးယူပေး၍ ခွေးက
လည်း ခွေးမကြိုက်သော မြက်၊ ကောက်ရိုးများကို ဆိတ်အတွက် ခိုးပေး
ကာ နှစ်ဦးအကျိုးရှိ ပေါင်းသင်းနေကြသည် ကို တွေ့မြင်ရခြင်း ဖြစ်၏။
ဤသည် လည်း စုံထောက်ဉာဏ် သဘောပင် ဖြစ်ပေသည် ။

ကိုထင်အောင်၏ ဖခင်သည် သူ့သားထက် စောရဗလက အမြဲလို
သာ၍ နေသည် ကို မကျေမနပ်ဖြစ်ကြောင်း ပြောသွား၏။ ဤရှင်းလင်း
ချက်ကို ဖတ်ရှုရခြင်းအားဖြင့် ကျေနပ်လိမ့်မည်ဟု မျှော်လင့်၏။

ကိုထင်အောင်သည် စောရဗလထက် လောကဓာတ်ပညာတွင် တစ်
ပန်းရှုံးနေ၏။ ထို့အတူ ဆေးပညာမှာ မူ နှိုင်းယှဉ်စရာ မရှိအောင်

ကွာခြားနေပြန်သည်။ ။ စောရဗလက အရပ် ၅ ပေ ၈ လက်မ၊ ကိုထင်အောင်က ၅ ပေ ၆ လက်မ၊ ကာယဗလဘက်တွင် လည်း အနည်းငယ် ကွာခြားနေရာ ကိုတင်အောင်က အိမ်ထောင်သည် ၊ စောရဗလက လူပျို ။ ဤတွင် အင်အားနှင့်ပတ်သက်၍ တစ်ပန်းရှုံးနေသည် ။ ဂျာမန်ဒေါက်တာ ကားလ်ဆပ်တင်းစဘက် ဆိုသူက ကာမဘက် နည်းပါးသူများ သည် အင်အားပို၍ ရှိသည် ။ အသက်ရှည်သည် ဟု ညွှန်ပြ၏။ ဆင်သည် ၃ နှစ်မှ တစ်ကြိမ်သာ ဘိစပ်လိုက်သဖြင့် အင်အားကောင်းခြင်း၊ အသက်ရှည်ခြင်း ဖြစ်သည် ဟု နမူနာ ထုတ်ပြသည် ။

သတ္တိချင်းအတူတူ ထားဦးတော့ . . . ၊ ကိုထင်အောင်မှာ သားမယား သံယောဇဉ် ရှိသည် ။ စောရဗလမှာ ဘာသံယောဇဉ်မျှမရှိ ။

တစ်ကြိမ်၌ ရင်ဆိုင်တိုးကြစဉ် ခြောက်လုံးပြူးသေနတ် နှစ်ယောက်စလုံးနှင့် ၁၀ ပေခန့်အကွာတွင် ရောက်နေ၏။ နှစ်ယောက်စလုံး အပြေးသွားကာ သူထက်ငါ အလျင်ဦးအောင် ကောက်ယူကြရာ၌ ကိုထင်အောင်က သေနတ်ကိုသာ အာရုံစိုက်၍ အရကောက်၏။ စောရဗလက သေနတ်ကို ဂရုမစိုက်၊ သေနတ်ကောက်ယူမည့် ကိုထင်အောင်၏ လက်ကို ဂရုစိုက်ကာ သေနတ်မကောက်မီခင် ခြေနှင့်ခတ်သဖြင့် သေနတ်သည် စောရဗလ၏ လက်သို့ရောက်ကာ လွတ်ထွက်သွားသည် ။

နောက်တစ်ကြိမ်၌ လည်း ဤကဲ့သို့ပင် သေနတ်လုပွဲ ကြုံကြပြန်သည် ။ ကိုထင်အောင် ပထမအကြိမ်က စောရဗလ၏ အကန်ခံရသဖြင့် သည် တစ်ကြိမ် သူက ဉာဏ်တစ်မျိုးထုတ်ကာ ဘောကန်ရာတွင် ညစ်သူကဲ့သို့ စောရဗလ၏ ခြေကို သူ့ခြေနှင့်ထိုး၍ လှဲလိုက်၏။ အကင်းပါးသော စောရဗလက ထိုးခံသောခြေကို နင်းဆောင့်ပြီး ပြေးသဖြင့် ခြေသလုံးမျက်ပြီးလျှင် ၇ ရက်ခန့် ဆေးကုယူရသည် ။ ဤကဲ့သို့ သိုးကာသီကာ

ခံခဲ့ရသော်လည်း လူညံ့ မဟုတ်ကြောင်းကိုမူ စောရဗလကိုယ်တိုင်က ဝန်ခံပြီးဖြစ်သည့်အပြင် အောက်ပါ လူသတ်မှုလိုက်ပုံဖြင့် ကိုထင်အောင်၏ စွမ်းရည်ကို သိနိုင်ပေသည်။ ။

ရက်စက်သောလင်

မယားကိုသတ်၍ သားမြတ်လှီးထားခြင်း

ဇူလိုင်လ ၄ ရက်နေ့ညတွင် အသက် ၂၅ နှစ်ခန့် ရုပ်ရည် အတော် သန်သော မိန်းမတစ်ယောက်၏ အလောင်း ရောက်ရှိလာသဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့ သတင်းထောက် စုံစမ်းသောအခါ ရန်ကုန်အစွန် ဘောက်ထော်ရွာမှ မခင်တင့်ဆိုသူ ဖြစ်၏။ လင်ဖြစ်သူက ရက်စက်စွာ ဓားမြှောင်နှင့် ထိုးသတ်ရုံမက သားမြတ်နို့အုံနှစ်ဖက်ကိုပါ အရင်းက လှီးဖြတ်ထားသည် ကိုတွေ့ရ၏။ အသက် ၃၀ ခန့်ရှိ လင်ဖြစ်သူ ကိုလှမှုအား သဗန်းကျွန်းဌာနာမှ ဖမ်းဆီးထားကြောင်း။

ထိုသတင်းကို ဖတ်ရှုရသောသူများ သည် ကိုလှမှုအား အတော် ရွံရှာစက်ဆုပ်ကြမည် ဖြစ်၏။ ကိုလှမှုကိုယ်တိုင်လည်း သဗန်းကျွန်းရဲဌာနာတွင် သူ့မယား သူကိုယ်တိုင်သတ်ကြောင်း ဖြောင့်ချက်ပေးသည် ဆို၏။ လူအများ သည် သေရုံသတ်သည် မဟုတ်ဘဲ ရင်သားပါ လှီးဖြတ်ထားသဖြင့် သေသူ မခင်တင့်သည် ကိုလှမှုအား သေကြောင်းကြံ၍ လော၊ သို့မဟုတ် မျောက်မွေး၍ လောဟု အမျိုးမျိုး တွေးတောကြသည်။ ။

ထူးခြားချက်တစ်ခုမှာ အိမ်နီးနားချင်းများ ၏ ထွက်ဆိုချက်အရ ကိုလှမှုသည် မခင်တင့်၏ အလောင်းကိုဖက်ကာ လှိုက်လှိုက်လှဲလှဲ ငိုကြွေးနေခြင်းနှင့် မခင်တင့်အား ထိုးသတ်သည် ဆိုသော ဓားမြှောင်၊ လှီးဖြတ်ထားသော ရင်သားအပိုင်းအပြတ်များကို မတွေ့မြင်ရခြင်း ဖြစ်၏။ ကိုလှမှုအား စစ်မေးသောအခါ ဖျောက်ဖျက်ပစ်လိုက်ပြီ ဟူ၏။ မည်သည့်နေရာတွင် ဖျောက်ဖျက်သည် ဟု ဖွင့်ဟ၍ မပြော၊ မည်သည့်အတွက် သတ်သည် ဟု အကြောင်းမပြခြင်းများ ဖြစ်၏ ။ ကိုလှမှု၏ အပြုအမူနှင့်ပတ်သက်၍ ဤကဲ့သို့ လုပ်ပုံမျိုးမှာ စိတ်မနွံသူများ သာ လုပ်တော့မည်ဖြစ်ရာ ဆရာဝန်နှင့် စမ်းသပ် ကြည့်သောအခါ ကိုလှမှုမှာ သွေးရိုးသားရိုး လူကောင်းပကတိ ဖြစ်နေ၏။

ကိုလှမှုက မခင်တင့်အား သတ်နေသည် ကို မျက်မြင်သက်သေမရှိခြင်း၊ ဓားမြှောင်နှင့် ရင်သားအပိုင်းအစများ မတွေ့ခြင်းတို့ နှင့် သတ်ရသည့် အကြောင်းမပြခြင်းတို့ ကြောင့် တရားခံက သူကိုယ်တိုင်သတ်ပါသည် ဟု ဖြောင့်ချက်ပေးစေကာမူ တရားဥပဒေအရ တိကျမှန်ကန်အောင် လိုက်ရဦး မည်ဖြစ်သဖြင့် ထိုအမှုကို ကိုထင်အောင်အား လွှဲအပ်လိုက်သည် ။

ကိုထင်အောင်သည် ရှေးဦးစွာ ဘောက်ထော်ရွာရှိ မခင်တင့် အသတ်ခံရသော အိမ်ကို သွားရောက်ကြည့်ရှု၏။ ကိုလှမှုမှာ နှစ်ခန်း သုံးပင်အိမ်ကလေး သပ်သပ်ရပ်ရပ်နှင့် နေထိုင်၍ အိမ်အောက်ထပ်တွင် အိမ်ဆိုင်ကလေးနှင့်ထားသည် ။ ဆန်၊ ဆီ၊ ငရုတ်၊ ကြက်သွန်၊ နို့ဆီ၊ သကြား အိမ်သုံးပစ္စည်းများ ရောင်းချခြင်းဖြင့် စီးပွားဖြောင့်နေသူ ဖြစ်၏။ မခင်တင့်က အိမ်ဆိုင်တွင် ရောင်းချ၍ ကိုလှမှုက ရန်ကုန်သို့သွားပြီးလျှင် ပစ္စည်းများ ဝယ်ယူလေ့ရှိသည် ဆို၏။ နေ့ခင်း ၁၀ နာရီခန့်တွင် မခင်တင့်သည် အောက်ထပ်ဆိုင်ကလေး ပိတ်ပြီးလျှင် အပေါ်ထပ်သို့တက်၍ ရေချိုး၊ သ

နပ်ခါးလိမ်း၊ ထမင်း စားတတ်သည် ဟု ပြောကြ၏။

ကိုထင်အောင် အိမ်ပေါ်တက်ရောက်၍ ကိုလှမှုနှင့်နှစ်ယောက် အိပ်သောအခန်းကို ဝင်ရောက်ကြည့်ရှုသောအခါ တစ်ပတ်ရစ် နှစ်ယောက် အိပ်ခုတင်ဖြစ်သော်လည်း ဆေးအသစ် ထပ်သုတ်ထားသဖြင့် ခုတင်ပေါင်များ ပြောင်လက်နေ၏။ ကိုထင်အောင်သည် ခုတင်ပေါ်နှင့်ခြေရင်း၊ ခေါင်းရင်းရှိ အကာအရံများကို မှန်ဘီလူးဖြင့် ကြည့်ရှုပြီးလျှင် လက်ပုံစံကို ပလာစတိတ်နှင့် ကူးယူလိုက်သည် ။ ပူပူနွေးနွေးလိုက်ခြင်းဖြစ်သဖြင့် ခုတင်ပေါ်ရှိမွေ့ရာတွင် သွေးအိုင်သွေးကွက်များ မခြောက်သေးချေ။ သဗန်းကျွန်းဌာနက ကိုလှမှု၏ လက်ပုံစံကို ယူထားရာ ခုတင်တွင် တွေ့ရှိသော လက်ရာနှင့် တိုက်ဆိုင်ကြည့်သောအခါ တစ်ခုနှင့်တစ်ခု မတူကွဲလွဲနေသဖြင့် ဂျစ်ကားနှင့် ရန်ကုန်ဆေးရုံသို့ အပြေးပြောင်းပြန်သည် ။

ထိုအချိန်၌ မခင်တင့်၏ အလောင်းမှာ ရင်ခွဲရုံသို့ရောက်နေသဖြင့် တာဝန်ကျနေသော ဆရာဝန်အား တစ်စုံတစ်ရာ တီးတိုးပြောပြရာ . . .

"ဟာ . . . ထပ်စစ်ဆေးဖို့ မလိုဘူး၊ စစ်ဆေးပြီးပြီဗျ။ တွေ့ရတယ်။ တစ်နာရီအတွင်း စပ်ယှက်ထားတဲ့ လက္ခဏာပဲ"

ဤတွင် ကိုထင်အောင်သည် မခင်တင့် မသေခင်ကလေးတွင် တစ်စုံတစ်ဦးက ကာမစပ်ယှက်ထားသေးကြောင်း သိရသဖြင့် ကိုလှမှု ချုပ်ထားရာသို့ လိုက်ပြန်သည် ။

ကိုလှမှုမှာ အသက် ၃၀ ခန့် ရှိ၍ ရုပ်ရည်သန့်၏။ စိတ်နှလုံးနူးညံ့ ပုံရသဖြင့် ကိုလှမှု သတ်ခြင်း ဘယ်နည်းနှင့်မျှ မဟုတ်ဟု ဆုံးဖြတ်၏။ ကိုလှမှုနှင့် နှစ်ယောက်ချင်း တွေ့ဆုံ၍ မေးသောအခါ သဗန်းကျွန်းရဲဌာနက

င် ထွက်ဆိုသကဲ့သို့ ခိုင်မာစွာ ထွက်ဆိုနေသည်။ ။

"ကိုလှမူ ... ခင်ဗျား ဘယ်လိုကွယ်ကွယ် ကျုပ်တို့ က သက်သေ အထင်အရှားနဲ့ လိုက်နေတာ။ ခင်ဗျားတို့ အိပ်တဲ့ ခုတင်မှာ ယောက်ျားလက်ရာ ၃ - ၄ နေရာမှာ တွေ့တယ်။ အဲဒီလက်ရာဟာ ခင်ဗျားလက် မဟုတ်ဘူး ။ ဒီတော့ ခင်ဗျားဟာ ခင်ဗျားမိန်းမနဲ့ ဒီပြင်ယောက်ျားတစ်ယောက် ဖောက်ပြား နေတာ တွေ့ရမယ်။ တစ်ယောက်က ကြောက်အားလန့် အားနဲ့ ဆင်းပြေးတော့ မယားကို သတ်တာပဲ မဟုတ်လား "

"ဟာ . . . ဒီလို မဟုတ်ပါဘူး။ ဘယ်သူနဲ့ မှ မတွေ့ပါဘူး"

"ဒီမယ် ခင်ဗျား လိမ်လို့ မရဘူး။ ခင်ဗျားမိန်းမကို ဆေးရုံက စစ်ဆေးကြည့်ပြီးပြီ။ ခင်ဗျားမိန်းမဟာ မသေခင် တစ်နာရီလောက်က လူတစ်ယောက်ယောက်က ကာမစပ်ယှက်ထားတာ တွေ့ရတယ်။ ဒီပြင်လူမဟုတ် ခင်ဗျားလား"

"ကျွန်တော် မဟုတ်ပါဘူးဗျာ။ အဝီစိကျရစေရဲ့ ၊ ကျွန်တော် မဟုတ်ရပါဘူး။ သတ်မယ့်လူ ကျွန်တော်က ကျေကျေနပ်နပ် စပ်ယှက်နေရဦးမှာ လား . . . ဟုတ်လိုက်တာ"

"ဒါဖြင့် ဒီပြင်လူတစ်ယောက် ဖြစ်ရမှာ ပေါ့"

ကိုလှမူ ဘာမျှပြန်မပြောဘဲ မျက်ရည်ဝဲနေသည် ။ ကိုထင်အောင်က .

..

"ခင်ဗျားမိန်းမကို လော်လည်ဖောက်ပြားလို့ သတ်တယ်လို့ ခင်ဗျား ဝန်ခံစမ်းပါ"

"ကျွန်တော့်မိန်းမလား . . . ဟာ၊ မဟုတ်လိုက်တာ။ ဘယ်တော့မှ လော်လည်မယ့်မိန်းမ မဟုတ်ဘူး ဗျ "

"အနို့ ... ဘာလို့ သတ်ပစ်ရတာလဲ။ သတ်ရုံတွင် မကဘူး၊ မတော်တရော်လည်း လုပ်ထားသေးတယ်"

"ဒါတော့ ကိုယ့်အကြောင်းနဲ့ ကိုယ်ပေါ့ဗျာ။ မေးနေစရာ မလိုဘူး"

ကိုထင်အောင်က မည်မျှ စစ်ဆေးမေးမြန်းစေကာမူ ကိုလှမှုက သူသာလျှင် တရားခံဖြစ်ကြောင်း တင်းမာစွာ ပြောဆိုနေသဖြင့် ကိုထင်အောင် ထွက်ခဲ့ပြန်သည်။ ။

ကိုလှမှု၏ မိဘများမှာ သဗ္ဗန်းကျွန်းတွင် နေသူများ ဖြစ်သော်လည်း သားအတွက် အာမခံရန် ကြိုးစားနေသဖြင့် ကိုထင်အောင်သည် ကိုလှမှု၏ မိဘများ နှင့်တွေ့ဆုံကာ သူ့အိမ်သို့ ခေါ်ခဲ့၍ စစ်မေးကြည့်ပြန်၏။

"ကျွန်တော့်သားဟာ အလွန်ရိုး၊ အလွန်အေးကြောင်းကို ကျွန်တော်တို့ သာမဟုတ်၊ အရပ်ပါ သက်သေပြနိုင်ပါတယ်။ လူတစ်ယောက် အသက် မဆိုထားနဲ့ ငှက်တစ်ကောင်ရဲ့ အသက်တောင် သတ်ရဲတဲ့ သတ္တိ မရှိပါဘူး"

"အနို့ ... ဘာပြုလို့ သတ်တယ်လို့ ပြောနေရတာလဲ"

"ကျွန်တော်တို့ ကိုလည်း ဒီလိုပြောနေတာပါပဲ။ စိတ်ညစ်လို့ သတ်လိုက်တာတဲ့ "

"အနို့ ... သူတို့ လင်မယား သင့်သင့်တင့်တင့် ရှိကြရဲ့ လား"

"မိန်းကလေးကတော့ စိတ်နည်းနည်းဆတ်တယ်။ နို့ပေမဲ့ ကျွန်တော့်သားက လူအေးဆိုတော့ ရန်ဖြစ်တယ်လို့ တစ်ခါမှ မကြားမိပါဘူး။ သူ့မယားကိုလည်း သူ အလွန်ချစ်ပါတယ်"

" လက်ထပ်တာ ဘယ်လောက်ကြာပဲလဲ"

"၅ နှစ်လောက် ရှိပါပြီ။ မိန်းကလေးက ဘောက်ထော်ရွာမှာ တော့ မိန်းမချောပေါ့။ မိဘကလည်း ပစ္စည်းပြည့်စုံတယ်။ သားနဲ့ မေတ္တာရှိကြတယ်ဆိုတော့ ပေးစားလိုက်ကြတာပါပဲ။ မိန်းကလေးက စိတ်ဆတ်ပေမဲ့ သူ့အပေါ်တော့ အကောင်းသား . . ."

"ခင်ဗျားတို့ အိမ်မှာ ဖြစ်ဖြစ်၊ မိန်းကလေး မိဘအိမ်မှာ ဖြစ်ဖြစ် ဘာဖြစ်လို့ အတူတူ မနေကြတာလဲ"

"မိန်းကလေးရဲ့ မိဘအိမ်မှာ လေးနှစ်လောက် အတူနေကြပါတယ်။ အိမ်သစ်ဆောက်ပြီး ခွဲနေကြတာ တစ်နှစ်လောက်ပဲ ရှိပါသေးတယ်"

"အနို့ . . . ဘာပြုလို့ ခွဲထွက်လာကြတာလဲ"

"မခင်တင့်အမေက တော်တော်ကလေး စွာတယ်ဆို ထင်ပါရဲ့ ။ မခင်တင့်ကပဲ သူ့လင် စိတ်ဆင်းရဲတယ်ဆိုပြီး ခွဲထွက်လာကြတာပဲ"

ကိုထင်အောင်သည် ကိုလှမှု၏ မိဘထံမှ ဤမျှသိရလျှင် တော်လောက်ပြီဟု လူကြီးနှစ်ယောက်အား ဘားလမ်း ဝတ်လုံရှေ့နေတိုက် တန်းလျားသို့ ဂျစ်ကားနှင့်ပို့၍ ပေးလိုက်သည် ။

နောက်တစ်ဆင့်လုပ်ရန် ကျန်သေးသည် ကား မခင်တင့်၏ မိဘများအား စစ်မေးရန် ဖြစ်၏။ မခင်တင့်၏ မိဘများမှာ ပရိဒေဝမီး တောက်လောင်ဆဲပင် ဖြစ်နေသည် ။ သမီးအလောင်းကို ပြန်ယူရန် ဆေးရုံကြီးတွင် ကြိုးစားနေသဖြင့် ကိုထင်အောင်ပါ ကူညီပေးသောအခါ ထုတ်ခွင့်ရလေသည် ။ အရေးထဲကျမှ ဆေးကျောင်းသူ၊ ဆေးကျောင်းသားအချို့က ဆေးပညာသင်ရာတွင် အလောင်းရှားနေသဖြင့် သေပြီးမှ ဘာထူးမလဲ၊ မယူကြပါနဲ့ ဟု တာဝန်ခံ ဆရာဝန်အား တိုးတိုးကြိတ်ကြိတ် ပူဆာကြသေး၏။ ကိုထင်အောင်က ဖျောင်းဖျောင်းဖျဖျ ပြောဆိုမှ အလောင်းကို ခေါင်းနှင့်သွင်းကာ ထုတ်ယူခွင့် ရရှိသွားကြလေသည် ။

ကိုယ်ထင်အောင် ရှေ့ဆောင်ပေးသဖြင့် အလောင်းထုတ်ခွင့် ရသောကြောင့် မခင်တင့်၏ မိဘများမှာ ကိုယ်ထင်အောင်အား ကျေးဇူးတင်လျက် ရှိသည်။ ကိုယ်ထင်အောင်မှာ ဘောက်ထော်ရွာအထိ လိုက်သွားရာ ရွာသူ ရွာသားများမှာ အလောင်းကို ရွာထဲသွင်းခြင်း မနှစ်သက်သော်လည်း မခင်တင့်၏ မိဘက ငိုလည်း ငို၊ ရန်လည်း တွေ့သဖြင့် ဇွတ်သွင်းသောအခါ မည်သို့မျှ မတတ်နိုင်အောင် ဖြစ်နေကြ၏။

အလောင်းကို ခေါင်းထဲက ထုတ်ပြီးလျှင် အသတ်ခံရသော ခုတင်ကြီးပေါ်မှာ ပင် ပြင်ထားရာ မမြင်အပ်သော အပိုင်းများကို မခင်တင့် ဝတ်နေကျ အဝတ်သစ်များ ဖြင့် လွှမ်းထားသဖြင့် မျက်နှာကလေးမှာ ချောမောလျက် မြင်သူတိုင်း သနားကရုဏာသက်၍ နေကြလေသည်။

ကိုယ်ထင်အောင်သည် အမှုအတော်ကလေး အေးချိန်ကျမှ မခင်တင့်၏ မိဘအား မေးမြန်းသောအခါ နှစ်ဦးစလုံးကပင် ကိုလှမှု သတ်လိမ့်မည် မထင်ကြောင်း၊ ကိုလှမှုမှာ လူရိုးလူအေးဖြစ်ကြောင်းနှင့် ပြောကြပြန်သည်။

"အနို့ နေပါဦး ဒေါ်ဒေါ်ရဲ့ ...၊ ကိုလှမှုနဲ့ မခင်တင့် အကြောင်းမပါခင်က ဒီပြင်ကာလသားတွေကကော မပိုးကြဘူးလား"

"ကျွန်မသမီး မိန်းမချောပဲဟာ . . .၊ ပိုးတဲ့ လူတွေ အများကြီးပေါ့ရှင် ..."

"ဘယ်ကာလသားက အပိုးအသန်ဆုံးဆိုတာကော သတိထားမိပါရဲ့လား ခင်ဗျာ"

"အကုန် အပိုးသန်ကြတာချည်းပဲရှင်၊ ဒါပေမဲ့ ကျွန်မနှုတ်ကို ကြော

က်တော့ နောက်ဆုတ် သွားကြတာပါပဲ"

"ကဲ . . . မနက်ကလည်း ထမင်းစားမယ့်ဆဲဆဲ အရေးတော်ပေါ်နေကြလို့ မစားကြရဘူး။ ကိုဘိုးမြိုင်ရော မထွန်းမယ် ရော ထမင်းစားလိုက်ကြဦး၊ ပြင်ပြီး ယူလာခဲ့ပြီ"

အသက် ၅၀ ခန့် အဒေါ်ကြီးတစ်ယောက် ပေါ်ပေါက်လာကာ မခင် တင့်၏ မိဘများအား ပြောလေရာ နှစ်ယောက်စလုံး ကိုထင်အောင်၏ မျက်နှာကို ကြည့်နေကြသည်။

"သုံးဆောင်ပါ . . . ကျွန်တော် စောင့်နေပါ့မယ်"

"အနို့ အင်စပက်တော်မင်းပါ သုံးဆောင်လိုက်ပါဦးလား"

"ဟာ . . . နေပါစေ။ ကျွန်တော် မစားတော့ပါဘူး"

ဤနေရာ၌ ကိုထင်အောင်သည် သူ့ကိုယ်သူ စုံထောက်အင်စပက် တော်ဟု မပြောဘဲ ပုလိပ်အင်စပက်တော်ဟု ပြောထားသည့်အပြင် သင်္ဃန်းကျွန်းမှ ဌာနာအုပ်လည်း လိုက်ပါလာကာ အခြားတစ်နေရာက စောင့်နေသောကြောင့် ရွံ့ကြောက်လေးစားကြသည်။

ထမင်းစားကြသည် မှာ ၁၅ မိနစ်လောက် ကြာလိမ့်မည်။ အိမ်အောက်ထပ်တွင် စားသောက်ကြပြီးနောက် ပြန်၍ တက်လာကြသည်။ ကိုထင်အောင်က ...

"နွားမတမ်းမလေးရဲ့ နို့အုံသားချက် တော်တော် ကောင်းရဲ့ လား"

လူကြီးနှစ်ယောက်စလုံး မျက်နှာပျက်၍ သွားကြသည်။ နိုင်ငံတော် အစိုးရက ကျွဲနွားများ မသတ်ရဟု အမိန့်ထုတ်ထားသဖြင့် အမဲသားစားသည် ကို သိနေသောကြောင့် ဖြစ်၏။ ထိုဟင်းမှ မီးခိုးကြွက်လျှောက် လိုက်တော့မည်ကို စိုးရိမ်နေကြသည်။ ။ ၎င်းတို့ ကြောက်ရွံ့ကြသည့်

အတိုင်းပင် ကိုထင်အောင်သည် နေရာမှ ရုတ်ခြည်းထကာ အောက်ထပ် သို့ ဆင်းသွားပြီးလျှင် ထမင်းပွဲသိမ်းနေသော မူလခေါ်လာသူ အဒေါ်ကြီး ထံမှ ပန်းကန် တစ်ဝက် လျော့လျော့ကျန်နေသော အမဲသားဟင်းခွက်ကို သိမ်းယူလိုက်၏။ ခပ်လှမ်းလှမ်းတွင် စောင့်နေသော ဌာနာအုပ်အား လက်ယပ်ခေါ်လိုက်သဖြင့် ခပ်သုတ်သုတ် အမှုထမ်းတစ်ယောက်နှင့်အတူ ကပ်လာကြသည် ။ ကိုထင်အောင်က အင်္ဂလိပ်ဘာသာဖြင့် ဟင်းခွက်ကို ဓာတုဗေဒဌာနသို့ပို့ရန် ပေးအပ် ပြောကြားလိုက်၏။

"ခင်ဗျား ဒီဟင်းကို ကိုယ်တိုင်ချက်တာလား"

"မဟုတ်ရပါဘူးတော် . . . ၊ အေးမှ င်ဆိုတဲ့ ကောင်မလေး လာပေး တာပါ။ ကိုမြတ်စိုးတို့ အိမ်က အပို့ခိုင်းလိုက်တာတဲ့ "

မဟာဆွေ ကိုထင်အောင်သည် အစိုးရဌာနအုပ်အား ကြည့်ကာ . . .

"ကျွန်တော်တော့ ဒီလူသတ်မှုဟာ ဒီရွာထဲမှာ ပဲ လက်စသတ်လိမ့်မယ်လို့ အတပ်ပြောနိုင်ပြီဗျို့"

ဌာနအုပ်သည် မည်သို့မျှပြန်မပြောဘဲ ပြုံး၍ နေ၏။ သူတို့ အမြင်တွင် သတ်သူတရားခံက ကိုယ်တိုင် ဖြောင့်ချက်ပေးနေပြီ ဖြစ်သဖြင့် ကိုထင်အောင်က အခြား တရားခံတစ်ယောက် ရှာနေသည် ကို အပိုဟု ထင်နေသောကြောင့် ဖြစ်၏။

"သူတို့ ခိုးသတ်ရတာ မဟုတ်ပါဘူး၊ ပိုးထိသေတာကို ဖျက်ပြီးစားကြတာပါပဲ"

မိန်းမကြီးက ထပ်၍ ဆင်ခြေပေးနေပြန်သည် ။ ထိုအချိန်၌ အသုဘမေးလာကြသူများ ၄ - ၅၀ ခန့် ရောက်ရှိနေသော်လည်း အိမ်ပေါ်တွင် ပုလိပ်အရာရှိ ရှိနေသည့်အပြင် ရွာသူကြီးက မတက်ရန်

တားမြစ်ထားသဖြင့် မသာအိမ်အနီးတွင် ဖျာကြမ်းများ ခင်းပေးထားကာ ထိုင်၍ နေကြသည်။ ကိုထင်အောင်က ရွာသူကြီးအား အေးမှ င်ဆိုသူနှင့် ကိုမြတ်စိုးဆိုသူအား အခေါ်ခိုင်းလိုက်၏။

ကိုထင်အောင်၏ မျက်လုံးကား စုရုံးထိုင်နေကြသော ပရိသတ်ကို မသိမသာ အကဲခတ် ကြည့်ရှုနေသည်။ ထို့နောက် ဌာနာအုပ်အား တီးတိုး ပြောလိုက်ရာ ဌာနာအုပ်သည် ပရိသတ်ရှိရာသို့ ဣန္ဒြေမပျက် လျှောက်သွားပြီး ပရိသတ်ထဲမှ အသက် ၃၀ နီးပါး မေးရိုးနှစ်ခွ၊ နှာခေါင်းပွပွ၊ မျက်ပေါက်ကျဉ်းကျဉ်းနှင့် လူတစ်ယောက်အား ဆွဲခေါ်ကာ လက်ထိတ်ခတ် လိုက်လေသည်။

ပရိသတ်များ သည် မမျှော်လင့်သော အဖြစ်အပျက်ကြောင့် ရုတ်ရုတ်သဲသဲဖြစ်၍ သွားရာ မခင်တင့်၏ မိဘများ လည်း အပေါ်ထပ်မှ ဆင်း၍ ပြေးလာသည်။ အဖမ်းခံရသော လူရွယ်က ...

"ကျွန်တော့်ကို ဘာလို့ ဖမ်းရတာလဲဗျာ။ ကျွန်တော် သတ်တာ မဟုတ်ဘူး... လှူမူက သူသတ်တယ်လို့ အစစ်ခံပြီ မဟုတ်လားဗျ"

ကိုထင်အောင်က ပြုံးလျက် ဖမ်းထားသူအား ကြည့်ရှုကာ ...

"အေး... မင်းမသတ်ရင်လည်း မသတ်ကြောင်း ရုံးကျတော့ ရှင်းပြတာပေါ့ကွယ်"

ထိုအတွင်း ၁၃ နှစ်ရွယ် မိန်းကလေးတစ်ယောက်နှင့် အသက် ၄၀ ခန့် လူကြီးတစ်ယောက်ကို ရွာသူကြီးက ခေါ်ဆောင်လာသည်။

ကိုထင်အောင်က ကလေးမအား ...

"အမဲနို့အုံသားချက်ကို နင်လာပို့တာဆို..."

မိန်းကလေးသည် ကြောက်ရွံ့ တုန်လှုပ်စွာနှင့် ကြည့်ရှုကာ ...

"ဟုတ်တယ်ရှင့် ...၊ ဦးမြတ်စိုးအိမ်က အပို့ခိုင်းတာ ..."

"ဟဲ့ . . စောက်ကန်းမလေး . . . နင့်ကိုငါက ဘယ်တုန်းက အပို့ခိုင်းလဲဟင် ...၊ ငါ့ကိုအမှုပတ်အောင် ပြောနေပြန်ပြီ"

"ဟုတ်တယ် . . . ဦးလေးထွန်းသိုက်က ရှင်ခိုင်းလို့ တဲ့ ဆိုပြီး ကျွန်မကို တစ်ဆင့်ခိုင်းတာပဲ"

"ဟေ့ ထွန်းသိုက် . . . မင်းကို ငါဘယ်တုန်းက ခိုင်းလို့ လဲ၊ မအေပေး ..."

ဟု ဒေါသကြီးစွာနှင့် လက်ထိတ်ခတ်ထားသော တရားခံအား ထိုးကြိတ်မည်လုပ်ရာ ဌာနာအုပ်က တားဆီးထားလိုက်ရသည်။

"ဪ ... ကျွန်မ သတိရပြီ ဌာနာအုပ်မင်းရဲ့ ...၊ လွန်ခဲ့တဲ့ ၅ နှစ်လောက်က မခင်တင့်ကို လက်ဆွဲပြီး လူပျိုစကားပြောလို့ ကျွန်မတို့ နဲ့ ရန်ဖြစ်ဖူးတာ ဒီထွန်းသိုက်ပေါ့ ..."

ကိုထင်အောင်သည် သူ့အိပ်ထဲမှ လက်မ၊ လက်ချောင်းပုံစံများကို ကြည့်ရှုပြီးလျှင် ထွန်းသိုက်ဆိုသူ၏ လက်ကိုမြှောက်ကာ လက်မနှင့် လက်ချောင်းများကို ကြည့်ရှု၏။

"ကဲ . . . ကျွန်တော်တို့ သဗ်န်းကျွန်း သွားကြစို့လား"

ဟု ပြောကာ တရားခံနှင့်အတူ ဂျစ်ကားဖြင့် ထွက်ခွာခဲ့ကြသည်။

ဌာနာသို့ရောက်သောအခါ ထွန်းသိုက်၏ လက်ပုံစံကို ထပ်ယူကြသည်။ ကိုထင်အောင်က ထွန်းသိုက်အား . . .

"ဟောဒါက အခုနှိပ်ယူတဲ့ မင်းရဲ့ လက်ပုံစံ၊ တစ်နေရာကရတဲ့ မင်းရဲ့ လက်ပုံစံပဲ၊ ယှဉ်ကြည့်စမ်း"

ထွန်းသိုက်ပုံစံနှစ်ခုကို ယှဉ်ကြည့်သည် ။ တစ်ထေရာတည်း ဖြစ်နေသည် ။

"ဒီပုံစံက မခင်တင့်ကို မင်းသတ်တုန်းက ခုတင်ကြီးပေါ်မှာ ကျန်ရစ်တဲ့ လက်ပုံစံပဲ"

ထွန်းသိုက် ဘာမျှမပြော၊ ငေးနေ၏။ သို့ရာတွင် စိုးရိမ်ကြောက်ရွံ့သော အမူအရာမရှိ၊ သူ၏ ရက်စက်သော မျက်နှာက တစ်စုံတစ်ရာပြုလုပ်ပြီး ဖြစ်သဖြင့် ကျေနပ်သောအသွင်ကို ဆောင်၍ နေသည် ။ ကိုထင်အောင်ကပင် . . .

"တော်လည်း တော်တဲ့ လူကွယ် . . . ၊ မသေခင်ကလေး မုဒိမ်းကျင့်လိုက်သေးတယ်။ ပြီးတော့ ရင်သားဖြတ်၊ အဲဒါကို တုံးတစ်၊ ဆီပြန်ချက်၊ သူ့မိဘကို စားရအောင် ပေးလိုက်သေးတယ်"

"အို . . . ဒါတွေပါ ခင်ဗျား သိနေပြီကိုးဗျ"

"မကောင်းမှုဆိုတာ လျှို့ဝှက်ဖုံးကွယ်တဲ့ နေရာရယ်လို့ မရှိဘူးကွဲ့၊ ဒါကြောင့် သက်သေ အထောက်အထားနဲ့ မင်းကို အတပ်ပြောနိုင်တာပေါ့ကွယ်"

"ကဲဗျာ . . . ခုမှ တော့ မထူးတော့ပါဘူးဗျာ"

ထွန်းသိုက်သည် မာန်လျှော့လိုက်ကာ ဖြောင့်ချက် ပေးလေတော့သည် ။

"ဒီလိုဗျာ . . . မခင်တင့်အပျိုတုန်းက အတော်ချောတယ်၊ ခုလည်း ချောတာပါပဲလေ။ သူ့ကို ပိုးပန်းတဲ့ လူတွေထဲမှာ ကျွန်တော်လည်း ပါတာပေါ့။ တစ်နေ့တော့ မခင်တင့်ကို ကျွန်တော်က ကျွန်တော့်ချစ်ဖို့ ပြောပြတယ်။ ဒီတော့ မခင်တင့်က နင့်နှမ ပြောပါလား၊ ငါ့လာမပြောနဲ့ ။ နင့်

လိုကောင်ဟာ ခုံဖိနပ်လောက်မှ မတန်ဘူး" လို့ ရက်ရက်စက်စက် ပြောတယ်။ ဒါနဲ့ မပြီးသေးဘူး၊ သူ့အမေ ဒေါ်ထွန်းမယ်က သူ့သမီး လူပျိုစကားပြောရမလားလို့ ပါးကို လူပုံလယ်မှာ ရိုက်လိုက်သေးတယ်။ သူတို့က ဆွေမျိုးအား၊ ငွေအားတောင့်တော့ ကျွန်တော် ဘာမှ မတတ်နိုင်ဘူး၊ ငါ့ခံရတယ် ။ ဒါပေမဲ့ မခင်တင့် အပျိုဘဝနဲ့ ရှိနေသရွေ့တော့ သူ့ကိုချစ်နေတာနဲ့ ရန်မူချင်စိတ် မရှိပါဘူး။ လင်ယူ လိုက်တယ်ဆိုတော့ သူ့အမေရော၊ မခင်တင့်ရော စိတ်နာလာတယ် "

ထွန်းသိုက်သည် ထိုသို့ပြောရင်း နှာခေါင်းပွကာ ပါးစောင်က လှုပ်နေခြင်းဖြင့် အတော် ဒေါပွနေဟန်တူသည် ။

"ဒေါ်ထွန်းမယ်အိမ်နေတော့ ၄ နှစ်လောက် တစ်ခါမှ မချောင်ခဲ့ဘူး။ သူတို့ အိမ်ခွဲနေတော့ ချောင်တာပေါ့ဗျာ။ သူ့အိမ်ပေါ် ဘယ်သူမှ မမြင်ခင်တက်နေနှင့်ပြီး မခင်တင့် တက်လာတော့ အတင်းပါးစပ်ပိတ်ပြီး ကျင့်လိုက်တာပဲ။ အားချင်းမမျှလို့ သာ ... အာဂမိန်းမဗျ၊ အလျော့မပေးဘူး။ ကျွန်တော် အားရမှ ကျကျနန ရင်ထိုးသတ်၊ ဟိုဒင်းကို အရင်းက လှီးဖြတ်ယူခဲ့တာပဲ။ နေ့ချင်းပဲ တုံးတစ်ချက်ပြုတ်ပြီး ကျွန်တော့်ပါးရိုက်တဲ့ မိန်းမကြီးရယ်၊ သူ့ယောက်ျားရယ်ကို ကျွေးလိုက်တာပဲ။ ဟီး ဟီး . . . မျက်ရည်စက်လက်နဲ့ မြိန်ရေရှက်ရေ စားနေလိုက်ကြတာ . . ."

ကိုထင်အောင်တို့ လူသိုက်မှာ ထွန်းသိုက်၏ ပြောဆိုချက်ကို ကြားရသော်လည်း တရားဥပဒေအရ တရားသူကြီးတစ်ဦးဦးရှေ့တွင် ဖြောင့်ချက် ယူရဦးမည်ဖြစ်သဖြင့် ရန်ကုန်သို့ ခေါ်ဆောင်သွားကြ၏။

တရားသူကြီးတစ်ဦးထံတွင် လည်း ထွန်းသိုက်က သင်္ဃန်းကျွန်းဌာနာတွင် ပြောသကဲ့သို့ အစစ်ခံသဖြင့် ကိုယ့်မယား ကိုယ်သတ်သည် ဟု ပြောထားသော ကိုလှမှုမှာ အချုပ်ခန်းမှ လွတ်မြောက်လာသည် ။ ထိုအ

ခါကျမှ တရားခံအား သတ်ပါမည် တကဲကဲလုပ်နေသဖြင့် သူ့အား ဘောက်ထော်ရွာသို့ အမြန်ဆုံး ပို့လိုက်ရလေသည်။ ။

လွန်ခဲ့သည့် ၂၆ နှစ်လောက်က ဤစာရေးသူ ဝက်လက်မြို့တွင် ကျောင်းဆရာလုပ်နေခိုက် တောရွာတစ်ရွာတွင် မြင်းကြီးတစ်ကောင် ပေါင်ကြီးတစ်ဖက် တရွတ်ဆွဲလျက် သွားနေသည် ကို မြင်သဖြင့် စုံစမ်းကြည့်ရာ မြင်းရှင်အားမုန်းသဖြင့် မြင်းကို အသေမသတ်ဘဲ မြင်း၏ ပေါင်သား တစ်ပိဿာခန့် လှီးယူကာ မြင်းရှင်အား ဟင်းချက်ပို့ကြောင်းနှင့် မိတ်ဆွေ ဌာနာအုပ်ကို ပြော၏။ ထိုအကြောင်းကို စုံထောက် မောင်ထင်အောင်နှင့် စကားစပ်မိ၍ ပြောပြသောအခါ မောင်ထင်အောင်က အထက်ပါ သူအမှုလိုက်ခဲ့သော အဖြစ်အပျက်ကိုပြန်၍ ပြောပြခြင်း ဖြစ်သည်။ ။

မောင်ထင်အောင် တွေးတောယူဆသော ကွင်းဆက်ကလေးတွေမှာ အတော်စိတ်ဝင်စားစရာ ကောင်းသည်။ ။ မည်သို့မည်ပုံ ဆက်စပ်ယူသည် ကို စာဖတ်ပရိသတ်များ စဉ်းစားရန်အတွက် ရှင်းလင်းမပြော့ပါ။ ။

ကိုလှမှုမှာ မယားကို အလွန်ချစ်သည့်အတွက် မယားသေလျှင် သူလည်း လူ့ပြည်မနေလိုတော့ဟု တရားခံလုပ်လိုက်ခြင်း ဖြစ်ကြောင်းနှင့် မောင်ထင်အောင်အား ပြောပြသည် ဆို၏။

တရားခံထွန်းသိုက်ကိုကား "မသေမချင်း ကြိုးကွင်းတပ်သတ်စေ" ဟု အမိန့်ချလိုက်ရာ တရားလွှတ်တော်ရုံးချုပ်အထိ အယူခံတက်သော်လည်း အောက်ရုံးအမိန့်အတိုင်း တည်စေ၍ အယူခံကို ပယ်ချလိုက်ကြသည်။ ။

